

РЕШЕНИЕ

№ 5560

гр. София, 16.10.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 20 състав, в публично заседание на 23.09.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Светлана Димитрова

при участието на секретаря Кристина Петрова, като разгледа дело номер **393** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145-178 от Административно-процесуалния кодекс /АПК/, във връзка с чл.220, ал.1 от Закона за митниците /ЗМ/.

Образувано е по жалба на „ОГЛ-Ф. Т. Л.“ Г.-Г., с V. N DE[EИК] и с идентификационен номер по ДДС BG 30749242, представлявано от Н. Г., чрез представител по пълномощие адв. Г. Г., със съдебен адрес [населено място], [улица], ет.2, ап. № 2, срещу Решение № РТД 3000 – 2318/13.12.2019 г. /32-362508, издадено от съвместяващия длъжността директор на териториална дирекция /ТД/ „Тракийска“ на Агенция „Митници“.

В жалбата се твърди, че обжалваното решение е незаконосъобразно като постановено в противоречие с материалния закон и при допуснати съществени процесуални нарушения. Неправилно и в противоречие със събраните доказателства митническата администрация приема, че не е изпълнена процедурата по доказване на договорната стойност на внесените стоки. Не е отчетена спецификата на търговските отношения между жалбоподателя и крайния му клиент – международната търговска верига L.. Налице са всички данни за определяне на митническата стойност по метода, регламентиран в чл.74, пар.2, ал.4 от МКС.Оспорването се поддържа от представител по пълномощие адв. Г.Г., който представя писмени бележки. Искането е за отмяна на оспореното решение и присъждане на разноските по делото по представения списък.

Ответникът, съвместяващия длъжността директор на Териториална дирекция „Тракийска“ в Агенция Митници, чрез процесуален представител юрк С. оспорва

основателността на жалбата. Представя писмени бележки. Претендира присъждане на разноски за юрисконсултско възнаграждение.

СГП – редовно уведомена, не изпраща представител и не заявява становище по жалбата.

Съдът, след като прецени поотделно и в съвкупност събраните по делото доказателства, доводите и становищата на страните, намира за установено от фактическа страна следното:

На 16.03.2019 г. са поставени под режим допускане за свободно обръщение с цел крайно потребление внесените от жалбоподателя различни стоки - пресни зеленчуци, в това число и 2 240 кг. пресни кръгли домати с произход Република Турция. За стока № 5 – розов домати е декларирана митническа стойност в размер на 147,82 евро/100 кг. Определената от Европейската комисия за дата 16.03.2019 г. стандартна вносна стойност за домати с произход Република Турция е 74,4 евро/100 кг. Тъй като декларираната митническа стойност е с повече от 8% от определената стандартна вносна стойност, на основание чл.74, § 2 от Делегиран Регламент (ЕС) 2017/891, във вр. чл.148 от Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/2447 жалбоподателят е представил обезпечение, в размер на 1 305,53 лв. С писмо, рег. № 32-80154/16.03.2019 г. германското дружество е уведомено, че на основание чл.75, § 5 от Делегиран Регламент (ЕС) 2017/891 в едномесечен срок от продажбата на стоките, но не по-късно от четири месеца от регистриране на митническата декларация, е длъжно да представи доказателства, че стока № 5 /пресни домати тип кръгли, сорт Р. е реализирана на пазара на ЕС. На 12.04.2019 г. жалбоподателят чрез пълномощника си [фирма] представя доказателства на какви цени са продадени стоките от тази партида – 134 евро/100 кг. Митническите органи констатира, че продажната цена на доматите е по-ниска от цената на придобиване на тези стоки, поради което приемат, че не е представено удовлетворяващо доказателство за условията на освобождаване и внесените депозит в размер на 1 305,53 лв. следва да се задържи за заплащане на вносни мита на основание чл.75, §5, ал.3 от Делегиран Регламент (ЕС) 2017/891. С писмо рег.№ 32-192051/02.07.2019 г. жалбоподателят е уведомен, че предстои издаване на решение от ответника за възникване на митническо задължение за стока № 5 /пресни домати тип кръгли, сорт Р.. С молба № 0790/15.10.2015 г. дружеството възразява срещу предстоящото издаване на негативно решение за усвояване на депозита за стоки № 5 и с писмо вх. № 32-262976/11.09.2019 г. представя допълнителни документи. След преценка на събраните доказателства съвместяващият длъжностен директор на териториална дирекция /ГД/ „Тракийска“ на Агенция „Митници“ на 13.12.2019 г. издава оспореното Решение № РТД 3000-2318 /32-362508/, с което отказва да освободи представеното обезпечение на основание чл.75, §5, ал.4 от Делегиран Регламент (ЕС) 2017/891 и задържа същото като плащане на вносни мита. С решението се извършват корекции в митническата декларация и се определят лихва за заплащане.

По делото е прието заключението на съдебно-икономическа експертиза, в което се заявява следното: Налице е съответствие между търговката фактура за доставка на стоката, както и продажната фактура, с която стоката е продадена, с данните, декларирани в процесната митническа декларация; Представените документи доказват наличието на реални стопански операции с внесените стоки, регистрирани в счетоводната и данъчната отчетност на жалбоподателя по установения законов ред; Представените документи за процесната стока относно стопанските операции след

освобождаването ѝ от митническите органи потвърждават стойността договорената е реално платена цена в размер на 32 118 евро, или 147,82 евро/100 кг., както и че при вноса са спазени условията за определяне на митническата стойност по чл.70 от Регламент (ЕС) 952/2013 г.; Генерирането на печалба или загуба при реализация на стоките след вноса им не влияе върху реалността на извършените преди това търговски операции; Митническата стойност на внесените стоки, изчислена по метода на най-голямото сборно количество продадени стоки в страната е 134 евро/100 кг.; Вносното мито, изчислено по метода на най-голямото сборно количество продадени стоки в страната следва да бъде 0%; Цялото количество внесена стока е продадено на Л. цена 134 евро/100 кг. Към заключението е приложено извлечение на информацията от Т. за внос от Турция на стоки с код 0702 00 00 99 към 16.03.2019 г.

По делото са представени за сведение на съда 10 бр. решения, издадени от ответника по идентични случаи за внесени от жалбоподателя зеленчуци от Турция.

При така установените факти, като извърши по реда на чл.168, ал.1 АПК цялостна проверка за законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл.146 АПК, Административен съд София-град достигна до следните правни изводи:

Жалбата е подадена в законоустановения срок от надлежна страна срещу подлежащ на оспорване административен акт и е процесуално допустима.

Разгледана по същество същата е основателна.

Съдът намира, че оспореното решение е издадено от компетентен орган в изискуемите форма и съдържание, при спазване на процесуалните правила, но в нарушение на закона.

Внесените от жалбоподателя пресни домати попадат в обхвата на чл.181, ал.1 от Регламент (ЕС) № 1308/2013 на Европейския парламент и на Съвета за установяване на обща организация на пазарите на селскостопански продукти и за отмяна на регламенти и на чл. 75 от Делегиран регламент (ЕС) № 2017/891 на Комисията от 13 март 2017 г. за допълване на Регламент 1308/2013. С тези актове по отношение на плодовете и зеленчуците е въведена системата на входните цени, съгласно която при внос на тези стоки се прилагат различни ставки в зависимост от декларираната вносна митническа стойност, при което зависимостта между митото и входната цена е обратно пропорционална – колкото по-висока е декларираната входна цена, толкова е по-ниско митото и обратно. В мотивите си административният орган е приел, че след като декларираната митническа стойност на внесените пресни домати е 147,82 евро/100 кг при фиксирана цена на внос към 16.03.2019 г. от 74,4 евро/100 кг и стоката е реализирана на вътрешния пазар по цена 134 евро/100 кг., не е доказана достоверността на декларираната при вноса митническа стойност и тази завишена стойност е с цел избягване на митническо облагане.

Този извод е неправилен.

Съгласно чл.69 от Регламент (ЕС) № 952/2013 митническата стойност на стоките се определя по два начина, посочени в членове 70 и 74. Чл.70, ал.1 определя, че базата за митническата стойност на стоките е договорната стойност, тоест действително платената или подлежащата на плащане цена на стоките при продажбата им за износ с местоназначение в митническата територия на Съюза, а съгласно ал.2 действително платената или подлежащата на плащане цена е общата сума, която купувачът е платил или трябва да плати на продавача или която купувачът е платил или трябва да плати на трета страна в полза на продавача за внасяните стоки, и включва всички суми,

които са платени или трябва да бъдат платени като условие за продажбата на внасяните стоки. Посочените в чл.74 методи за определяне на митническата стойност са вторични и се прилагат само когато тази стойност не може да се определи съобразно критериите в чл.70. Във вносната си митническа декларация жалбоподателят е декларирал, че ще прилага метода по чл.70 от Митническият кодекс на Съюза. С цел избягване отклонение от митническо облагане чл.75, ал.2 от Делегиран регламент (ЕС) 2017/891 предвижда, че когато митническата стойност на продуктите, изброени в част А от приложение VII, се определя според договорната стойност и тази митническа стойност е по-висока с повече от 8 % от фиксираната ставка, изчислена от Комисията като фиксирана стойност при внос в момента на съставяне на декларацията за допускане на продуктите за свободно обращение, вносителят трябва да предостави гаранцията, посочена в член 148 от Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/2447 на Комисията. За тази цел размерът на вносното мито, което би се дължало, се равнява на дължимото мито, ако въпросният продукт е бил класифициран въз основа на съответната фиксирана стойност при внос. Предоставената гаранция се освобождава, когато е предоставено удовлетворяващо митническите органи доказателство за условията на освобождаване, като в противен случай гаранцията се задържа. Ако при проверка компетентните органи на държавите членки установят, че изискванията на настоящия член не са спазени, те събират дължимото мито в съответствие с член 105 от Регламент (ЕС) №952/2013.

От анализа на нормативната уредба се установява, че дори декларираната митническа стойност да надвишава с повече от 8 % фиксираната стойност при внос, това не изключва прилагането на метода на договорната стойност. Изискванията за това са вносителят да представи убедителни доказателства, че това е реално платената или подлежаща на плащане цена на стоките.

От представените и приети като доказателства копие от суифт от банка „К.“ М. за извършено плащане на 02.04.2019 г. от жалбоподателя към турската фирма „Д. Т.“, копие от писмо от 01.04.2019 г. и търговска фактура DES2019000000244/13.03.2019 г. се установява, че жалбоподателят действително е заплатил на износителя декларираната договорна стойност в размер на 3 118,08 евро, или 147,82 евро/100 кг. Видно от фактурите процесните домати са продадени на немската верига магазини „Л.“ при цена 134 евро/100 кг. Горното се потвърждава и от т.1 от заключението на съдебно-икономическата експертиза, което съдът кредитира като обективно и обосновано. В нарушение на закона административният орган приема, че след като внесената стока не е продадена с печалба, декларираната митническа стойност е единствено с цел избягване на митническо облагане. Действително нормалните търговски отношения предполагат закупената стока да се продава на по-висока цена и да се реализира печалба. Търсенето на печалба обаче не е изключителен и основополагащ критерий. Многообразието и сложността на търговските отношения предполагат конкретна преценка относно наличието на икономически интерес и търговска логика, при отчитане на всички факти и обстоятелства по конкретния случай. Нормативното изискване е вносителят да докаже, че партията е освободена според условия, потвърждаващи правилното определяне на цените, посочени в чл.70 от Регламент (ЕС) № 952/2013, т.е. че митническата стойност е действително реално платената или подлежаща на плащане цена на стоките съобразно чл.70, параграф 2 и по отношение на нея са изпълнени условията на параграф 3 от Регламент (ЕС) № 952/2013. Съдът намира, че представените от жалбоподателя доказателства (фактура

за покупко-продажба, фактура за транспортни услуги, фактура за извършени услуги по представителство пред БАБХ, фактура за продажба на „Л.“1 копие от банков превод, фактура за продажба на стоките на първо ниво, потвърждение за получена доставка, извлечения от счетоводните сметки, калкулации за формиране на цена) доказват договорената и реално платена цена за внесената стока. За да обоснове изводите си съдът взе предвид и заключението на съдебно—икономическата експертиза, в която е отразено следното: „Налице е съответствие в данните за стойностите, посочени в документите, приложени към молбата за възстановяване на депозита, с тези, декларирани в процесната митническа декларация. Генерирането на печалба или загуба при реализация на стоките след вноса им не влияе върху реалността на извършените преди това търговски операции и плащания“.

С оглед изложеното съдът намира, че административният орган неоснователно е отказал да освободи представеното от жалбоподателя обезпечение в размер на 1 305,53 лв. Оспореният акт се явява незаконосъобразен поради противоречие с материалния закон и следва да бъде отменен, а преписката да се върне на компетентния орган за ново произнасяне съобразно дадените указания по тълкуването и прилагането на закона.

На основание чл. 81 ГПК съдът следва да се произнесе по претенциите на страните за присъждане на разноски. Ответникът не представил списък на разноските по чл. 80 ГПК, но това обстоятелство не освобождава съда от задължението по чл. 81 ГПК, а единствено лишава страната от правото да иска изменение на решението в частта на разноските.

На основание чл. 143,ал.1 от АПК на жалбоподателя следва да се присъдят направените разноски съобразно представения списък в доказан размер на 975 лева (д.т. – 50 лв., възнаграждение за вещо лице – 600 лв. и адвокатски хонорар – 375 лв.).

С оглед изхода на спора и по аргумент от противното на чл. 143, ал. 1 АПК на ответника не се дължат разноски, като при отхвърляне на претенцията за разноски, съобразно константната практика на ВКС, не се постановява нарочен диспозитив.

Така мотивиран Административен съд София-град, 20 състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалба на „ОГЛ-Ф. Т. Л.“ Г.- Г. Решение № РТД 3000 – 2318/13.12.2019 г. /32-362508, на съвместяващия длъжността директор на Териториална дирекция „Тракийска“ в Агенция „Митници“.

ИЗПРАЩА преписката на директора на Териториална дирекция Тракийска в Агенция „Митници“ за ново произнасяне при спазване на задължителните указания по тълкуването и прилагането на закона, дадени в мотивите на съдебния акт.

ОСЪЖДА Агенция „Митници“ да заплати на „ОГЛ-Ф. Т. Л.“ Г.- Г., с V. N DE[EИК] и с идентификационен номер по ДДС BG [ЕГН] разноски по делото в размер на 975 /деветстотин седемдесет и пет/ лева.

Решението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ:

